

KAŠPERSKOHORSKÝ ZPRAVODAJ

Měsíčník pro obyvatele Kašperských Hor Ročník 11, číslo 11, rok 2015, strana 1

Svatomartinský čas přišel po roce zas...

Mateřinka Kašperinka Vás srdečně zve 11. listopadu v 17.00

na „Svatomartinskou procházku se světýlky“.

Více se dočtete na straně 6.

Z obsahu

- 4 Zeptali jste se prostřednictvím Zpravodaje
- 5 Podzim čaruje Jak se nám daří kompostovat
- 6 Svatomartinský čas přišel po roce zas
- 7 V K. H. převzali ocenění ti nejlepší
- 8 Hledání kompromisu
- 9 Inzerce
- 10 Rozhovor s Marií Hrečinovou Prodanovou
- 12 Na Kašperku hořelo
- 14 Poutník Kolli a zmizelá tvář K. H.
- 15 Básník ze strašínské školy
- 16 O masopustu už dnes
- 17 Vzpomínky
- 18 Sportovní rubrika
- 19 Úsměvy Iva Šmoldase
- 20 Kulturní program

Úvodník

Vážení čtenáři, mám velmi ráda tento dušičkový čas, čas od svatého Michaela ke svatému Martinovi, dny se krátí, venku začíná být zima, listy se zbarvují, kvetou listopadky, mnohdy je mlha a doma hoří v kamnech oheň.

Tento čas mne každoročně vede k přemýšlení a rekapitulaci nad uplynulým letem, zároveň je to pro mne čas dozrávání – nápadů, myšlenek, plánů. Tato doba je symbolicky velmi silná – svatý Michael nám dává sílu a inspiraci utkat se sám v sobě s oním pomyslným drakem, abychom dokázali projít nástrahami ponuré podzimu, svatý Martin připomíná nutnost v sobě rozvíjet porozumění a soucit, období Dušiček přináší vzpomínku na ty, kteří s námi již nejsou. Je to opravdu

hodně silný čas – čas proměny a příležitosti uchopit sebe samé, nechat ze sebe promlouvat upřímně to nejlepší, abychom mohli lásku a soucit k druhým naplno prožít v adventu.

V říjnu uplynulo 100. let od narození jednoho z křesťansky orientovaných básníků – Františka Daniela Mertha, který mne křtil. Vzpomínku na tohoto strašínského kněze si můžete přečíst na straně 15. Poslední dobou velmi často myslím na verš z jeho básně: „*Největší síla je ta, jež zůstane z odcházení.*“

Přeji Vám krásný svatomartinský čas a příjemné čtení předposledního čísla Zpravodaje tohoto roku.

Zdeňka Ánandí Barfussová

Společenská kronika

Městský úřad Kašperské Hory srdečně přeje jubilantům, kteří v říjnu 2015 oslavili významné životní jubileum. Přejeme hodně zdraví, spokojenosti a harmonie.

Bartošová Vlasta
Blatský Josef
Coufal Bohumil
Horváthová Rozália
Mareš Rudolf
Nováková Božena

Schmid Vladimír
Svobodová Lidmila
Švec Jiří
Tekelová Eliška
Vrhel Arnošt

Opustili nás:

Václav Kopa

Václav Rendl

Pokud si nepřejete být ve Společenské kronice zveřejněni, sdělte nám to na MěKIS nebo e-mailem na adrese: zpravodaj@kashory.cz.

Kašperskohorský zpravodaj - periodický tisk územního samosprávného celku, periodicita: měsíčník, místo vydávání: Kašperské Hory, **registrační číslo:** MKČR E 14893, **vydavatel:** Město Kašperské Hory, Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory, www.sumavanet.cz/khory; IČ 00 255 645, **redakce a grafická úprava:** Zdeňka Ánandí Barfussová, tel. +420 376 503 413, e-mail: zpravodaj@kashory.cz; Složení redakční rady je uveřejněno na internetových stránkách města. **tisk:** Václav Vácha, polygrafická výroba, vydavatelská činnost; Vimperk. Redakce si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeb KHZ. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Za obsah inzerátů a autorská práva k nim zodpovídá jejich zadavatel. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek odmítnout. Reakce na sdělení obsahující skutkové tvrzení, které se dotýká cti, důstojnosti nebo soukromí určité fyzické osoby, anebo jména nebo dobré pověsti určité právnické osoby se řídí Tiskovým zákonem (č. 46/2000 Sb.)

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO VYDÁNÍ

Kašperskohorského zpravodaje

20. LISTOPADU 2015

články zasílejte na

e-mail: zpravodaj@kashory.cz

Slovo starosty - Národní geopark Královská Šumava

Vážení a milí spoluobčané,
na konci svého článku v minulém čísle zpravodaje jsem se opět zmínil o problémech souvisejících s Národním parkem Šumava. Z mého pohledu je to téma pro naše město zcela zásadní, a to nejen z pozice největšího nestátního vlastníka majetku v NPŠ. Neméně důležitou souvislost vidím v neutuchajícím zájmu o ložiska nerostného bohatství ukrytá pod povrchem našeho města.

Pokud upřímně chceme naše město uchránit před možností, aby těžbařské firmy zahájily průzkumné práce a následně těžbu, musíme si uvědomit, že CHKO a NPŠ je jedním z nejsilnějších spojenců a ochránců našeho města před hrozbou tohoto způsobu devastace naší krajiny. Tuto skutečnost mi v polovině října letošního roku potvrdila starostka Hvožďan Markéta Balková radostným sdělením zprávy, že vláda ČR schválila od 1. ledna 2016 vznik CHKO Brdy se začleněním Petráškovy hory /ložiska zlata/. Neopomněla zmínit, že to obec Hvožďany stálo nemalé úsilí.

Stinnou stránkou existence národního parku je veřejností vnímaný dlouholetý boj mezi takzvanými ochránci přírody a šumavskými obcemi. Extrémističtí ochránci přírody vidí člověka jako něco nežádoucího a zkázonosného pro přírodu a obce se snaží obhájit názor, že člověk je nedílnou součástí přírody. Současný stav vnímám jako uvíznutí v nekonečné smyčce argumentů

a protiargumentů, téměř bez možnosti nalezení rozumného řešení.

Nejlepším argumentem je vždy pozitivní čin. Pokud chceme širokou veřejnost přesvědčit, že obyvatelé šumavských obcí chtějí a umí žít v souladu s přírodou, musíme konat tak, abychom dostali veřejné mínění na naši stranu. Jednou z možností by mohlo být vytvoření Národního geoparku na území vybraných šumavských obcí.

Co je geopark?

Je to území s turisticky interpretovatelným a vědecky významným geologickým dědictvím (např. skalní města, krasová území, archeologická a paleontologická naleziště, staré doly a lomy, kaňony řek).

Turisticky přitažlivé území (s kulturními a přírodními úkazy – potenciál pro rozvoj geoturismu);

Lokalita s občanskou, zodpovědnou společností (geopark coby společenský projekt).

Co přináší geopark?

Zvýšení kvality života místních obyvatel (i návštěvníků) a jejich zájmu o hodnoty neživé přírody;

Strategické spojení ochrany hodnot krajiny s udržitelným rozvojem území;

Udržitelné využívání geologického dědictví pro regionální rozvoj, posílení role místní komunity;

Geoturismus, certifikaci geoprůvodců a vyznačování geostezek;

Zachování jedinečnosti – podpora míst-

ní identity;

Vhodnou prezentaci a interpretaci hodnot.

GEOPARK není kategorií chráněného území!

Známku kvality a označení Národního geopark uděluje Ministerstvo životního prostředí po doporučení Radou národních geoparků.

V současné době probíhají jednání starostů měst a obcí Kašperské Hory, Rejstejn, Srní, Hartmanice, Prášíly a Železná Ruda, o možnosti založení Národního geoparku Královská Šumava. Projekt je v zárodku a probíhají diskuze o přínosu vzniku geoparku, který by byl jedním z pilířů udržitelného rozvoje účastnických obcí.

V Evropě je síť geoparků od roku 2000 a od roku 2004 podepsáním Charty globálních geoparků získala tato síť podporu UNESCO. Česká republika se může pochlubit prvním geoparkem, který je členem Sítě Evropských geoparků a zároveň i geoparkem UNESCO. Toto prvenství získalo v říjnu 2005 území Českého ráje.

Zájemci, kteří se chtějí dozvědět o projektu Národních geoparků více, odkáží na internet, kde naleznou nepřehledné množství informací.

„Lepší je zapálit alespoň malou svíčku než proklínat tmou.“ (Konfucius)

Přeji příjemně strávený čas při čtení Zpravodaje.

Petr Málek

Slovo místostarosty - K výsledkům energetického auditu soustavy centrálního zásobování teplem v Kašperských Horách

V minulém čísle Kašperskohorského zpravodaje (10/2015) jsem podrobně vysvětloval důvody, které vedly Radu města k rozhodnutí o založení nové společnosti. K tomuto rozhodnutí značnou měrou přispěl souhrn doporučení energetického auditora. Podle jeho vyjádření a na základě jeho dlouholetých zkušeností, je dosavadní systém zajišťování výroby a distribuce tepla třemi subjekty zcela unikátní případ, možná světový unikát. Nově založená společnost bude komplexně zajišťovat veškeré činnosti v oblasti výroby paliva z vlastní dřevní hmoty, výroby tepla a rozvodů tepla a veškeré činnosti v oblasti prodeje tepla a služby odběratelům. Zavedení energetického managementu (úspory energie ve vytápění, bilancování spotřeb, apod.) pak zůstane i nadále v pravomoci zodpovědného pracovníka vedení města – v současnosti a nejbližší budoucnosti v mojí gesci. Stejně tak jako

rozvoj energetického hospodářství jak v oblasti centrálního zásobování teplem, tak i decentralizovaného, individuálního vytápění.

U soustavy CZT, budu jako osoba odborně odpovědná Energetickému regulačnímu úřadu uvádět do života doporučení zpracovatele energetického auditu Bc. Ing. Josefa Fartáka. Ta nejdůležitější doporučená opatření jsou tato:

V oblasti paliv:

- Zavést dodávky paliva na základě vyhodnocení pomocí tzv. atrotuny.
- Doporučujeme vypracovat provozní řád celého procesu příjmu a výdeje paliva.
- Po skončení topné sezóny doporučujeme provést podrobnou inventarizaci stávajícího množství paliva na skládce a od tohoto množství vést podrobnou evidenci.
- Stanovit kvalitativní třídy dodávek paliva a stanovit tabulku výhřevnosti pro jednotlivé třídy.

- Pečovat o kvalitu paliva, a to jak co se týče velikosti štěpky (eliminace velkých kusů dřeva), tak dalších nespálitelných příměsí (štěrk, kovové součástky, atd.).
- Dbát v maximální možné míře o přirozené vysoušení paliva na skládce (např. plachtování, přehrnutí, atd.).
- Cenu paliva stanovit s ohledem na přiměřený zisk dodavatele – Městské lesy K. Hory; na druhé straně s ohledem na skutečnost, že cena paliva tvoří cca 40 % ceny tepla.

V oblasti výroby a rozvodů tepla:

- Spolupracovat na možnosti vyhlazení denního diagramu.
- Spolupracovat s Městem a dodavatelem paliva při kvalitativním kvantitativním hodnocení paliva.
- Zlepšit komunikaci mezi dodavatelem paliva a Městem K. H.
- Stanovit ekonomické cíle provozovateli.

pokračování na straně 4

dokončení ze strany 3

- Aktualizovat licence na výrobu a dodávku tepla.
- Zkontrolovat výpočet hydraulické vyvážení soustavy.
- Po hydraulickém vyvážení zjistit možnost akumulace tepla v soustavě k vyhlazení denního diagramu.

V oblasti prodeje tepla:

- Stanovit jednotný kalkulační vzorec tepla, podle kterého by se počítala cena každý rok stejně, tak aby roky mezi sebou byly porovnatelné, tzn. jednoznačně říci, zda do ceny se budou nebo nebudou počítat např. úroky z úvěrů, dotace na odpisy, zelené bonusy, fond rezerv, atd.
- Stanovit ekonomické cíle dodavatelům paliva.
- Stanovit ekonomické cíle provozovateli
- Stanovit cíle v prodeji tepla.
- Provést cenovou reformu s aktualizací smluv.
- Zavést jednotné číslování odběrných míst na základě číselníku uvedených v příloze č. 1 tohoto EA.

Některé z těchto doporučených opatření již byly v letošním roce realizovány. Nejzásadnější z nich je zavedení přímky veškerého paliva ve společných jednotkách – tzv. atrotunách, tedy tunách suché dřevní hmoty. Množství dodaných atrotun se vypočte ze skutečně zvážené hmotnosti dodané štěpky, od které se odečte množství vody zjišťované v průběžně odebíraných odebraných vzorcích materiálu z každé dodávky. V předchozích 9 letech provozu výtopny se přímka i na bilancování paliva na skládce

(štěpka, odřezky z pily, piliny) provádělo v různých jednotkách (prm, m³). Roční palivová bilance pak vypadala takto:

palivo celkem - štěpky v prm	14093
palivo celkem - štěpky v m3	0
piliny - v m3	2011
palivo v m3	360,44
piliny - v prm	536
odřezky - v m3	1117,01
odřezky - v prm	0
CELKEM ve všech jedn.	18117,5

Z této „bilance“ se v žádném případě nedal určit tepelný obsah spáleného paliva. Přičemž ale tento údaj byl povinný jak pro stanovení účinnosti výroby tepla, tak především pro přiznání státní dotace na výrobu tepla z obnovitelných zdrojů.

Další doporučená opatření budu postupně realizovat v úzké součinnosti s jednatelem nově zakládané společnosti a to po pečlivém zvážení a výběru. Např. doporučené plachtování skládky štěpky rozhodně nebudeme provádět, protože toto opatření ve svém výsledku výhrevnost paliva nejen nezvýší, ale naopak sníží. Na podrobnější rozbor projektu skládky paliva, který stál oběma městy přes 10 mil. Kč, zde ve Zpravodaji není prostor. Pokud by měl ale někdo o projekt zájem, rád poskytnu informace i svůj názor na realizovaný projekt. Osobně se ale domnívám, že kritika minulých rozhodnutí nic pozitivního nepřináší. Např. rozhodnutí o realizaci centrální výtopny na bioma-

su vznikalo před 15 lety a jeho cílem bylo zlepšit kvalitu ovzduší ve městě, kterou výrazně zhoršovaly emise z mnoha lokálních

topenišť. To se jistě podařilo, i když to nebyla ze strany města levná investice. Pořizovací investice na jedno odběrné místo byla 712 120,- Kč a z toho město uhradilo 317 076,- Kč (44,5 %). Zbytek

55,5 % byl hrazen z dotace Státního fondu životního prostředí.

Naším společným úkolem je nyní tyto nemalé investice plně využít a naopak rozšířit počet připojených odběratelů. Výhodou bude jistě zcela nová možnost získat pro připojení rodinného domu dotaci až 40 000,- Kč na připojku, předávací stanici a zařízení pro měření a regulaci. Soustava zásobování teplem však musí využívat alespoň z 50 % obnovitelné zdroje, což naše soustava splňuje v plné míře, na 100 %.

Až smluvní zpracovatel (EVČ Pardubice) dokončí kontrolní hydraulický výpočet rozvodné soustavy, vytipujeme lokality, kde bude možné připojení dalších odběratelů. Tyto odběratele oslovíme a nabídneme radu a pomoc v případě jejich zájmu o připojení.

Odbornou radu a pomoc neomezíme jen na odběratele připojené k soustavě ČŽT. Poté až společně zvládneme rozběh nové městské energetické společnosti, plánují zřízení bezplatného energetického poradenství přímo na radnici pro všechny majitele nemovitostí bez ohledu na způsob vytápění. Zatím si mohou internetově trochu zdatní uživatelé porovnat svoje náklady na vytápění pro různá paliva na internetové adrese: <http://vytapieni.tzb-info.cz/tabulky-a-vypocty/138-porovnani-nakladu-na-vytapieni-tzb-info>.

Milan Bechyně

Zeptali jste se prostřednictvím Zpravodaje...

Zpravodaj nabízí obyvatelům možnost, aby se jeho prostřednictvím zeptal svých zastupitelů na to, co je zajímavé. Zatím této možnosti využil jediný občan. Jeho otázky a odpovědi na ně zveřejňujeme. Chcete-li se i Vy na něco zeptat, napište e-mail na zpravodaj@kasphory.cz. Vybrané otázky zveřejníme v některém z příštích čísel Zpravodaje.

Využívám nabídky, že se mohu zeptat zastupitelů. Odpovědi prosím jasné a stručné.

1. Mantinely na kluzišti úspěšně zarůstají bodlácím apod. Kdy bude odstraněno?

2. Kdy na kluziště budou dodány braniky, aby mládež mohla používat plochu i v létě k různým hrám?

3. K poškozené kamenné terase na velkém hřišti, byl udělán přílepek a navezena zemina, která zarůstá plev. dřevinami. Před lety byla slíbena úprava zakrytí folii

a vysazením nízkých dřevin. Nejlépe by bylo tento nehezky přílepek odstranit a opěrnou zeď opravit do původní podoby, která vydržela 100 let a tak ta opravená by jistě vydržela totéž. Co s tímto plánujete?

Za stručnou odpověď děkuje E. Kintzl

Odpovědi:

1. a 2. - Hřiště nad školou přejde pod správu technických služeb společně s novou sportovní halou. Vybavení, údržba a provoz budou fakticky řešeny od 1. ledna 2016.

3. Poškozená kamenná terasa bude řešena komplexně v rámci projektu rekonstrukce velkého hřiště.

Předběžný záměr je opěrnou zeď opravit v duchu původního provedení. Termín realizace není ještě určen.

Petr Málek

Příspěvek zastupitelky Aleny Balounové pro toto číslo Zpravodaje bude uveřejněn v prosincovém čísle, neboť dubluje připomínky, které budou písemně zpracovány a uveřejněny také v příštím čísle. Toto rozhodnutí schválila redakční rada.

Redakce děkuje za pochopení.

Zastupitelka Alena Balounová děkuje občanům za účast a podporu zastupitelů za Nové Kašperské Hory na 6. veřejném zasedání zastupitelstva, které proběhlo 5. října 2015.

Jak se nám daří kompostovat?

Přestože hlavní sezona bioodpadu už pozvolna končí, mám potřebu ještě toto téma trochu pootevřít. Hlavně chci upozornit občany, že bioodpad se již pár měsíců má odkládat pouze do vyhrazených kontejnerů, nikoliv na místa, která byla řadu let neoficiálně využívána jako skládka odpadů ze zahrad! Mám na mysli úvoz cesty na konci Karlovy ulice, farskou zahradu pod Zahradní ulicí, plochu na konci Zahradní ulice, prostor za hřbitovem atd. atd. Po jejich odklizení technickými službami města se stále na některých zmíněných místech bioodpad opakovaně objevuje.

Také bych se ráda podělila o první dojmy z provozování kompostárny. Přesto, že se zakládky začaly tvořit až začátkem září, začala se kompostovací plocha rychle plnit. Ke dnešnímu dni jsou na kompostárně založeny dvě „šlejšky“ biohmoty, z nichž jedna již fermentuje a při dobrých podmínkách by mohla být do zimy „hotová“; což znamená, že by vzniklý kompost mohl být již využit. Letošní kompostování je vlastně pro nás taková zkouška, kdy se ukazuje, co se povedlo a nepovedlo.

Hlavním problémem zřejmě je, že plocha nebude kapacitně vyhovovat. Určitě bude třeba asfaltovou plochu rozšířit, ať pro využití techniky, tak k samotnému skládkování. K výraznému urychlení kompostování by také bylo dobré dovybavit kompostárnu drtičem, který by sloužil nejen na drcení větví, ale i jiných hrubších a objemnějších bioodpadů. Doba kompostování se tím zkrátí, kompost bude dříve využitelný a plocha se rychleji uvolní pro další zakládky.

Helena Marková
Odbor ŽP

Podzim čaruje

V měsíci říjnu Mateřinku Kašperinku navštívil skřítek Podzimníček a ukázal dětem, co všechno musí na podzim zařídit. Obarvit listy, pomoci jablíčkům a všemu dalšímu ovoci a zelenině dozrát v krásné plody. S kamarádem mrakem Deštivákem dodat vláhu přírodě a nakonec s Větrovcem sfoukat všechny listy, aby zem, až přijdou první mrazy, byla jak pod teplou peřinou. Ukázal dětem domečky, kde a jak zvířátka bydlí. Děti si nasmírně užívaly, když hrály pohádku „Boudo, budko, kdo v tobě bydlí?“ Včelky se zase ocitly mezi indiány v Indiánském létě. S posledními teplými paprsky a s členkami se vydaly na sběr přírodnin, z kterých tvořily krásná sluníčka. V týdnu jablíčkových vůní jsme se u Broučků sešli všichni v červeném a celý den se nesl v duchu této barvičky, červený tanec, červené tiskání jablíček. Také jsme si zacvičili s Červíkem Pepíkem. Poslední den jablíčkového týdnu jsme pekli štrúdl. Broučci strouhali, váleli, sypali, cukrovali, mašlovali a nakonec pozvali Včelky na tu voňavou dobrotu. Joj, to nám bylo společně krásně! Nesmím zapomenout na výlet. Na pozvání pana kastelána Zdenka Svobody jsme se vydali na hrad Kašperk. Teda vydali, nevydali. Nechali jsme se odvézt autobusem. Za krásný výlet a prohlídku moc a moc děkujeme!

Liběna Svobodová

Drakiáda

Ve čtvrtek 22. 10. pořádala školka drakiádu. Celkem na kopec přišlo 14 rodičů a 10 dětí, samozřejmě nechyběly ani paní učitelky ze školky Liběna, Dáša, Radka a Mirka. Zpočátku moc nefoukalo a drakům se do vzduchu valně nechtělo. Ale naštěstí měl vítr smysl pro legraci a když viděl, jak se děti usilovně snaží dostat draka vzhůru, rozfoukal se a draci létali parádně. První se hezky vysoko vznesl dráček Markétky, které pomáhal dědeček. Některým dětem pomáhali rodiče, mnozí kluci se snažili sami. Drak s Ferdou Mravencem paní učitelky Radky se zpočátku tvářil, jako když neumí do pěti počítat, ale po chvíli se vznesl do výšky a ladně se držel nejvyšší, mít delší provázek doletěl by ještě dál, prvenství si držel dlouho (že by paní učitelka tajně trénovala?). Potom ale přišel tatínek Kubíka a jejich dráček Ferdu porazil, vyletěl suverénně nejvyšší. Inu, když se toho chopí tatínek... drak léta jako živý. Elenčin drak se dokonce utrhl a zkoušel létat bez provázku. Asi v dálce uviděl hrad a chtěl se vrátit domů vzduchem, brzo ovšem zjistil, že to není to pravé ořechové, umoudřil se a Elenka ho našla pod kopcem.

Nakonec jsme unavené draky dali zpět do obalů a vrátili jsme se na zahradu ke školce, kde jsme opékali buřty a jablíčka. Paní učitelky pro nás měly připravené malé (moc dobré!) občerstvení.

Tím ovšem odpolední dobrodružství ne-

končilo, čekalo nás ještě vyřezávání dýní. Chopili jsme se toho statečně a s vervou – Matýsek maminku nešetřil, namaloval na dýni složité motivy, ale jeho maminka se s tím skvěle poprala. Hotové dýně vypadaly nádherně, nikdo by nepoznal, že někteří dlabali poprvé v životě.

Když se nachečkal večer, vydali jsme se ke svým domovům, abychom si nechali zdát dračí sny o létání.

Moc děkujeme všem z MŠ za krásnou akci, líbila se dětem i rodičům!

Zdenka Anandí Barfussová

Svatomartinský čas přišel po roce zas...

Blíží se listopad a Mateřinka Kašperinka opět pořádá „Svatomartinskou procházku se světylky.“ Všichni jste srdečně zváni! Sejdeme se 11.11. v 17.00 na parkovišti před Medica Filter.

S sebou lucerničky, lampionky a vše-možné svítilny. A máme taky nápad, aby se nám podařilo naplnit Martinovo poselství obdarovávání, tak jsme vymysleli... jen kdo bude chtít... přineste na setkání své martinské rohlíčky a budeme ochutnávat a dělit se s druhými.

Pro inspiraci přikládám svůj, lety ověřený recept (z kvasnic). Během několika chvil, trochu delších chvil, mám upečeno pro celou martinskou družinu, jež loni čítala kolem stovky statečníků.

Těšíme se na Vás!

Liběna Svobodová

Pranostika: „Na svatého Martina, kouřtvoá se z komína a na svatou Kateřinu schováme se pod peřinu.“

Martinské rohlíčky, zvané též podkovy, martiny, roháče, zahýbáky, vandrovnice.

Na svatého Martina opouštěla čeled' sjednanou službu a hledala si nového hospodáře, dostávala na cestu právě tyto rohlíčky, odtud název vandrovnice. Rohlíčky dostávali také koledníci, kteří přišli na svatého Martina na koledu. Rohlíčky se dělali prázdné, nadívané mákem, tvarohem, hruškovými, švestkovými nebo jablечnými povidly.

Budeme moc rádi, když vyzkoušíte jeden z našich osvědčených receptů na martinské rohlíčky, rohlíčky můžete péci plněné či neplněné.

Až půjdete na „Svatomartinské putování se světylky“, dejte je, prosím, dětem do košíčku s sebou. Děti budou mít příležitost (po vzoru svatého Martina) jimi obdarovat ostatní. A také zažijí pocit, jaké je to být obdarován.

Zdeňka Anandí Barfussová

Svatý Martin

Narodil se 316 v rodině římského důstojníka, dětství prožil v Pavii na severu Itálie. Na přání otce musel nedobrovolně vstoupit do císařské armády k jezdecku.

Jednou projížděl Martin na bílém koni se svými kamarády městskou branou a uviděl žebráka. Bylo chladno a vál studený vítr. Jeho kamarádi jeli dál, jen Martin se zastavil, chtěl žebráka obdarovat, ale nic kromě svého červeného vojenského pláště neměl. Vzal svůj meč a rozťal ho na půl. Beze slova jednu polovinu daroval žebrákovi. Vděčný žebrák se za odjíždějícím Martinem dlouho díval. Tu noc začal padat sníh, a proto se říká: „Martin přijel na bílém koni.“

Martinovi se potom ve snu zjevil Kristus s polovinou jeho pláště, to přimělo Martina vojsko opustit, přijal křest a žil skromným životem. Později byl zvolen biskupem z Tours, ale svůj způsob života nezměnil, i tím si získal oblibu. Po smrti roku 397 byl prohlášen za svatého.

Martinské rohlíčky

Potřebujeme:

- 40 dkg hladké mouky
- 1 šlehačku
- 1 Hera (máslu)

Vše zpracujeme dohromady, těsto necháme alespoň hodinu odpočinout v lednici, můžeme i do druhého dne. Po té ho rozdělíme na čtyři díly, z každého dílu vyválíme kruhovou placku, kterou rozdělíme napůl a pak ještě napůl, vznikne tedy 8 trojúhelníkových dílů (celkem 32 rohlíčků). Jednotlivé trojúhelníky plníme mákem, ořechy, povidly, tvarohem podle toho, co máte rádi, rolujeme od širšího konce ke špičce a mírně zahneme. Pečeme dorůžova při teplotě 150-170°C. Ještě teplé obalíme ve vanilkovém nebo skořicovém cukru. Rohlíčky dáme do košíčku a vezmeme je na martinskou slavnost. Rohlíčky jsou opravdu velmi jednoduché, nejtěžší na nich je odolat pokušení začít ochutnávat, ochutnáte-li jste ztraceni, jsou tak dobré, že se po nich jen zapráší.

Martinské rohlíčky

Těsto:	0,5 kg hladké mouky	
	1 vejce	smíchat
	1 Hera (rozpustit)	
Kvásek:	1 kostka kvasnic	
	špetka soli	kvásek
	13 lžic mléka	
	2 kostky cukru	
Nádivka:	mleté ořechy	
	cukr moučka	nádivka
	mléko dle potřeby	

Do mísy dáme sypké suroviny, do důlku vložíme ingredience na kvásek a necháme vzejít. Zaděláme těsto a rovnou bez dalšího kynutí rozdělíme na 5 dílů. Z 1 dílu vyválíme kolo jako na koláč, rozdělíme na osminy, plníme nádivkou a tvoříme rohlíčky. Já rohlíčky neplním, ale ještě horké je obaluji ve skořicovém cukru. a domovem lehce zavoní Vánoce.

V Kašperských Horách převzali ocenění ti nejlepší

Na začátku října navštívilo Kašperské Hory téměř 400 příslušníků útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, včetně řady policejních špiček.

Slavnostní akci Policejního prezidia hostil Wellness & Sport hotel Šumava, samotný akt předávání medailí a ocenění příslušníkům ÚOKFK proběhl v místním kině v pondělí 5. října. Ing. Jaroslav Hranička, MBA, ředitel hotelu Šumava, poděkoval vedení města v čele se starostou Petrem Málkem za spolupráci, vstřícnost při pořádání tak významné akce a poskytnutí zázemí. Pozvání k účasti na slavnostním ocenění příslušníků protikorupčního útvaru přijal i starosta Kašperských Hor, jemuž bylo v závěru setkání předáno poděkování.

„Děkuji řediteli hotelu Ing. Hraničkovi za spolupráci, nejen při pořádání takto významných akcí a věřím, že bude stejně dobrá i do budoucna. Vážím si projeveného poděkování a ocenění a těším se, že i v budoucnu budou Kašperské Hory v centru zájmu podobně prestižních záležitostí,“ dodal Petr Málek. Ředitel Ing. Jaroslav Hranička, MBA naproti tomu zdůraznil, že pořádání takto významných akcí přináší prestiž nejen resortu Ministerstva vnitra a jeho zařízení, ale právě i městu, kde se konají: „Významné osobnosti veřejného života

kvitují nejen zázemí, které pro ně v hotelu připravujeme, ale i prostředí Kašperských Hor, které je pro ně často nové, neokoukané, a rádi se sem vracejí na dovolenou s rodinami, s přáteli. Město Kašperské Hory se tak zapisuje do podvědomí vzdálených návštěvníků jako atraktivní a přívětivé, se službami na profesionální úrovni.“

To ostatně potvrdil i ředitel ÚOKFK Jaroslav Vild, který v závěru oficiálního setkání předal poděkování starostovi města a při té příležitosti uvedl, že podobně významnou akci Kašperské Hory rozhodně nehostí naposledy.

-as-

Na foto zleva: Vladimír Šibor (ředitel Útvaru zvláštních činností), plk. Ing. Pavel Kolář, CSc. (ředitel Kriminalistického ústavu Praha), plk. Mgr. Jakub Frydrych (šéf Národní protidrogové centrály SKPVP ČR), Ing. Bc. Petr Lysák (náměstek ředitele Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality / ÚOKFK/), plk. Mgr. Ing. Jaroslav Vild (ředitel ÚOKFK), Petr Málek (starosta města Kašperské Hory), plk. Mgr. Robert Šlachta (ředitel Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu /ÚOOZ/), Ing. Jaroslav Hranička, MBA (ředitel Wellness & Sport hotelu Šumava) při předávání ocenění nejlepším policistům útvaru ÚOKFK.

Poděkování

Chceme poděkovat všem kašperskohorským občanům, kteří materiálně podpořili podzimní bazar v sušické sokolovně a darovali nám množství věcí, které jsme mohli nabídnout k prodeji. Jednalo se o oblečení, nádobí, knihy, obrazy, hračky, sportovní náčiní, věci pro zvířata a další drobnosti. Prodejem jsme vydělali pro zvířata v nouzi krásných 17 742,- Kč. Někteří z Vás dokonce přináší nepotřebné věci z domova pravidelně, za což jsme velice vděční.

Výtěžkem z bazaru a z pravidelně pořádaných internetových aukcí jsme mohli pomoci i Kašperským Horám, a to konkrétně v poslední době naočkovat, načipovat a umístit dva psy z kotců od Míši Jelínkové, kteří byli před časem nalezeni. Naočkovat, odčervit a umístit do nových domovů dvě bezprizorní koťata nalezená ve městě a naposledy jsme finančním darem podpořili i zvířata v Záchraně stanici živočichů při Muzeu Šumava.

Těší nás, že mnohým z Vás nejsou osudy zvířat lhostejné a zapojujete se touto formou do pomoci, vážíme si toho a věříme, že nám i nadále zachováte přízeň.

Nalezenci – Šumaváci, z.s.

Hledání kompromisu

Počátkem minulého měsíce se v informačním středisku Národního parku Šumava v Kašperských Horách uskutečnilo setkání občanů s ministrem životního prostředí Richardem Brabcem. Ministrovou ambicí bylo nabídnout tak obcím působícím v oblasti národního parku, či na jeho okraji, kompromisní znění novely zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny.

Úmyslně uvádím slovo kompromisní, neboť se jím pak, kromě ministra, zaklínali i všichni další zástupci státní správy, tedy náměstek ministra i ředitel parku Pavel Hubený.

Ministr Richard Brabec pak v obsáhlém úvodu představil základní pilíře obecné úpravy stávajícího zákona, který by měl být normou pro všechny národní parky na území republiky.

Na nepříznivých klimatických proměnách, které způsobují vysychání vodních zdrojů, pak založil obhajobu zavedení patnáctiletého moratoria na provádění změn v podmínkách ochrany přírody a hospodaření na Šumavě. Nelze prý akceptovat stav, kdy s každým novým ministrem přichází také nový pohled na řešení problémů spojených s tak unikátním územím jako je Šumava a je potřeba vytvořit stabilizační prvky, které nepříznivý stav zakonzervují.

Zbývá dva pánové poněkud konkrétněji rozvedli jednotlivé důležité body navrhované novely. Zmínili nově pojaté rozdělení čtyř zón různého stupně ochrany a zvláště institut klidového území, které může orgán ochrany přírody vyhlásit kdykoli vznikne potřeba zajistit nerušený průběh přírodních dějů.

Z uvedeného je patrné, že o žádný kompromis, tedy dohodu s ústupky obou stran, se v žádném případě nejedná. V lepším případě rezignace, v horším úmysl. Jinak široce prezentovanou novelu nelze chápat.

Sám ministr v úvodním projevu definoval Šumavu, jako unikátní území, které si zaslouží speciální pozornost, ale nerozpakuje se zastřešit život obcí a obyvatelstva pod právní normu společnou pro další národní parky, ve kterých není prakticky žádné osídlení a fungují v úplně jiném režimu než rozlehlé území západního a jižního hraničního pomezí spojené navíc s územím Bavorského lesa.

Velký rozpor je i ve vyhlášeném patnáctiletém moratoriu, které má být stabilizačním prvkem proti náladovosti a pravděpodobně i pochybné erudici příštích správců ministerstva životního prostředí a podřízeným složkám ochrany přírody. Slova pana ministra, že budeme pozorovat, co se přírodou stane za těch patnáct let, kdy ji ponecháme přirozeným přírodním procesům, lze opět vnímat jako rezignaci v horším případě úmysl. Stačí se podívat

na oblasti nad pramenem Vltavy k Černé hoře, jak vypadá bezzásahový lesní porost.

Samostatnou kapitolou s neodhadnutelnými následky je nově definovaný institut klidových území. Tak jak je koncipován hrozí přerůst ve vytváření rozsáhlých oblastí s omezením pohybu osob a hospodaření. Ve spojení s opatřením obecné povahy, kterým se klidové území vyhláší, může být leckterá obec na území parku zahrnuta do úzkých.

Smutným faktem je také skutečnost, že v původním návrhu novely zákona byla zakotvena povinnost ministerstva dohodnout se s Radou národního parku, ve které jsou zastoupeny i obce, na podmínkách ochrany přírody a zásahem legislativní rady vlády bylo slovo dohodnout zaměněno za strohé - projednat. Není nutné rozebírat významové pojetí obou zcela rozdílných výrazů.

Součástí setkání úředníků s občany byla i debata, které se hned po chlácholivém projevu Pavla Hubeného ujala osamocená dáma v první řadě. Vytykala hlavně evidentně zaskočenému ministru, že novela je v ochraně rostlinných a živočišných druhů nedostatečná a nic neřeší. Mluvila dlouho, ale pokud pronášela věcné a konkrétní připomínky, byť mohli nezasvěcenému posluchači připadat bizarní, dalo se její vystoupení překousnout. V závěru svého dobře připraveného monologu vyjádřila přesvědčení, že se většina lidí o ochranu přírody nezajímá a neměla by tedy do rozhodovacího procesu o legislativních opatřeních vůbec mluvit. „Demokracie není v tomto směru nejlepší cestou,“ řekla doslova. Trochu schizofrenní postoj zástupkyně okrašlovacího spolku.

Asi se lze smířit s tím, že vždy bude existovat rozpor mezi lidmi, kteří vytvářejí zákonné normy a lidmi, kteří pod nimi musí žít. Hledání kompromisu je obtížné. Co však za žádných okolností nelze akceptovat je narůstající drzost radikálních neomarxistických veličin, které se ve své nabubřelosti a povýšenosti rozhodly šikanovat své okolí, stejně jako zmíněná dáma, jediná sebevědomá a poučená mezi přisedlým komparesem hlupců. Ona a mnoho jiných jsou nebezpečnou skupinou lidí, kteří vtahují do veřejného prostoru takové sociální experimenty, jakými jsou multikulturalismus, genderová politika, pozitivní diskriminace nebo politická korektnost, které rozměňují demokraticky ukotvené principy naší společnosti.

Škoda jen, že nezbylo dost času na zajímavé a zcela konkrétní příspěvky pana Emila Kintzla ohledně otevření cesty na Modrý sloup a dotazy paní Bernardové a Müllerové zkoumající dopady novelizovaného zákona na správu a výkon práv u soukromého a obecního majetku.

Milan Růžička

Klubík

Nový klub pro maminky s dětmi

- od 11. 11. 2015
- každou středu od 9.30 do 11.30
- v Horském klubu
- s sebou: polštářek na sezení, zdravotní svačinku, 50 Kč
- místo si rezervujte na telefonním čísle 733 15 33 10 (kvůli dostatečnému množství materiálu na tvoření)

Milé maminky, jste srdečně zvány s dětmi do nového klubu. Poprvé se sejdeme 11. 11., přicházet můžete od 9 hodin, v půl 10 začneme.

Nechodte prosím na poslední chvíli, dejte dětem čas, aby se v klidu rozkoukaly.

Program začíná společným přivítáním, následovat budou říkanky a písničky, rytmická cvičení apod. Pak si dáme malou svačinku, po ní budeme tvořit, nakonec si řekneme malou pohádku, rozloučíme se říkankou a půjdeme domů na oběd.

Tvořivá dílnička je koncipována tak, že tvoří především maminka, dítě jí pomáhá, nebo si hraje. Hračky budou na místě připravené. Tvoření se bát nemusíte, budeme vyrábět jednoduché (ale pěkné) věci – dekorace, malé hračky a jiné drobnosti z přírodních materiálů. Chceme-li, aby naše dítě bylo kreativní, musí vidět tvořit své rodiče – jak se říká verba movent, exempla trahunt – slova hýbají, příklady táhnou.

Listopadová a prosincová setkání věnujeme především podzimní a zimní výzdobě a vánočním maličkostem. První setkání 11. 11. budeme vyrábět lampión na odpolední „Svatomartinskou procházku se světýlky“.

Prosím, na svačinku nenoste dětem kupované sladkosti, ze zkušenosti vím, že se takto vyhneme případným neshodám mezi maminkami. **Děkuji za pochopení!** Dávejte dětem pečivo, domácí buchtu, ovoce, zeleninu, sušené ovoce atd. Myslete na to, že se děti rády dělí s ostatními dětmi a rády od druhých dětí ochutnávají.

Těšíme se na Vás!

Zdeňka Anandí Barfussová

*Zveme vás
na ...*

**VEČER
S ARCHITEKTUROU**

**v pátek 13. listopadu v 18⁰⁰ hod.
kino Kašperské Hory**

**Během večera (s hudebním doprovodem)
představí nejen své práce
architekti
PETR HÁJEK a DAVID VÁVRA**

*Zajímá vás, jakou podobu
by mohla mít nová tvář města?*

... možná přijdou i ŠUMNÉ STOPY

- Velký výběr nábytku
- Doprava po Sušici zdarma
- Dodáváme převážně český a slovenský nábytek
- Zajímavé ceny
- Montáž nábytku

Nová 252, Sušice
(za Rumpoldem)
tel: **378 608 379**
mobil: **602 286 092**
novanabytek@seznam.cz
www.nova-nabytek.cz

**NONSTOP
TAXI**

ŽELEZNÁ RUDA

00420 732 622 073

 www.facebook.com/Taxizeleznaruda

Rozhovor s Marií Hrečinovou Prodanovou

Marie Hrečinová Prodanová je ředitelkou Charity Sušice, pro Zpravodaj poskytl následující rozhovor.

27. září byl Den Charity, 1. října Den seniorů v Sušici a následující den v Kašperských Horách, 8. října Den otevřených dveří v DPS. Jak se na proběhlé akce díváte? Jste s jejich průběhem spokojená? Jaká byla návštěvnost?

Den seniorů má v Sušici již dlouhou tradici, a i přes zaběhlou strukturu programu to nikdy není rutinní akce. V Kašperských Horách jsme Den seniorů slavili poprvé a tak jsme se z pochopitelných důvodů obávali, že toho hodně nemusí vyjít. Ale opak byl pravdou. Setkání nejen se seniory na kašperskohorském náměstí byl velice příjemným zpestřením dopoledne nejen pro návštěvníky, ale i pro nás pracovníky charity. Účast lidí předčila naše prvotní očekávání a vystoupení účinkujících a zejména dětí, bylo velmi poutavé. Pravdou je, že jsme se některým organizačním chybám nevyhnuli, ale to myslím doladíme do příští akce. Rozhodně chci všem dětem i dospělým, jako i Městu Kašperské Hory a našim pracovníkům poděkovat za spolupráci při přípravách a za to, že jsme se v tak hojném počtu mohli na náměstí sejít. Pokud budu pokračovat ve výčtu a zhodnocení dalších akcí tak na Den otevřených dveří přišlo do Domu s pečovatelskou službou asi pouhých patnáct osob, ale není to málo, když si uvědomíme, že jsme snad i díky tomu začali u dvou lidí poskytovat pečovatelskou službu. Víte, to je asi na našich veřejných aktivitách jedna z těch skutečně důležitých věcí – dostáváme se do povědomí obyvatel a informujeme je o možnostech pomoci, která se jim v případě potřeby nabízí. Naše služby totiž nejsou pro širokou veřejnost viditelné. Pravidelně chodíme a jezdíme do domácností, kde denně poskytujeme péči lidem, kteří to potřebují, a to se děje pochopitelně za zavřenými dveřmi. O našich službách se mohou lidé dozvědět pouze z letáků, které mohou ve spleti ostatních propagačních materiálů zaniknout. Takže uspořádat zábavnou akci nebo „otevřít dveře“ alespoň do našich kanceláří je možnost jak být lidem blíže.

Musím říct, že jsem nyní s vývojem služeb, a to nejen těch pečovatelských, ale také sociálně aktivizačních pro seniory velmi spokojená. Máme skvělý tým pracovníků, který vnáší do své práce vždy něco ze sebe a je vidět, že svou práci mají rádi. To mě pochopitelně velice těší. A zřejmě nejen mne, neboť vzrůstá zájem o sociálně aktivizační programy ze strany seniorů a také se rozšiřují služby péče. A pokud budou lidé, o které pečujeme a stejně tak i zaměstnanci spokojeni, budu mít o důvod víc k mé vlastní spokojenosti.

Oblastní charita Sušice má své středisko v Kašperských Horách, Kolinci, Sušici, Volšovech a Železném Rudě – to je poměrně široké pole působnosti a nabízejte celou řadu služeb. Jak zvládáte vše řídit?

Máte pravdu, začínáme se poměrně značně rozrůstat. V současné době zaměstnáváme 34 osob v šesti sociálních službách a to na organizaci, která měla před necelými patnácti lety pouze tři zaměstnance vůbec málo. Převážně poskytujeme v regionu služby terénní, to znamená, že dojíždíme za klienty nejčastěji do jejich domácností a tam o ně pečujeme nebo jim poskytujeme poradenství. Pak také poskytujeme služby tzv. ambulantní, kdy za námi klienti dochází do nějakého centra třeba zrovna do Domu s pečovatelskou službou. Jako příklad z těchto ambulantních služeb uvedu odborné sociální poradenství nebo sociálně aktivizační služby pro seniory a osoby se zdravotním postižením, které mají za cíl zabránit sociální izolaci osob a podpořit je v aktivitách, které jsou jim vlastní.

Středisek, jak jste zmínila, je nyní pět, ale brzy otevřeme nové středisko ve Strašíně. Jako vždy tomu předchází dohoda s místní samosprávou, tedy nejen panem starostou, ale především zastupiteli obce.

Pokud takové středisko v obci zřídíme, výhody získají především její obyvatelé, kteří mají takto zajištěnu lepší dostupnost sociálních služeb a mohou je využít.

Jsem myslím nejen časem, ale i veřejnými kontrolami a našimi klienty prověřená organizace, a i když jako každá instituce máme leckde své nedostatky, usilovně na nich pracujeme, abychom je odstranili. To je také část mojí práce. Takže kromě shánění finančních prostředků na provoz, což není zrovna snadné, také kontrolují, zda naše práce je kvalitní a zda se rozvíjí správným směrem. Problémem nyní zůstává akutní nedostatek kvalifikovaných vysokoškolsky vzdělaných sociálních pracovníků v Sušici. To mě poměrně dost trápí, chceme-li dělat svou práci dobře, potřebujeme mít kompletní profesijní tým. Naštěstí důvodem, proč u nás tyto pracovníci nepracují, je často jejich odchod na mateřskou dovolenou, takže se nám jak doufám, po čase zase vrátí. No a ti, kteří stále pracují, jsou skvělí. Sice tedy zatím nemám moc důvodů k nespokojenosti, ale jsem si vědoma toho, že je stále co zlepšovat. K tomu je také dobré, když dostáváme zpětnou vazbu od klientů, jejich blízkých nebo veřejnosti. Pochopitelně nejvítanější jsou takové ty konstruktivní připomínky nebo návrhy, protože s nimi se dá dále pracovat. Máme snahu dělat svou práci dobře, tak snad se nám to bude dařit.

Charita Sušice působí v DPS v Kašperských Horách. Vysvětlila byste, jak DPS funguje? Kolik bytů v DPS je? Jak je možné si byt pronajmout?

Myslím, že některé otázky by měly být nasměrovány na Město KH, zejména ty, které se týkají pronájmu bytů a výše nájemného, neboť je to dům Města KH a město je také spravuje, já se pokusím představit DPS z pohledu poskytovatele sociální služby.

Dům s pečovatelskou službou v Kašperských Horách (dále jen DPS) se 64 byty, z toho s několika bezbariérovými, dostavělo v roce 2005 město. Naše charita se tehdy nabídla, že bude v DPS provozovat sociální služby a to jak ty terénní v bytech osob, tak ty ambulantní ve společenské místnosti. S Městem KH a tehdejší paní starostkou Ing. Balounovou jsme též rok došli k vzájemné dohodě a podpisu smlouvy o zajišťování sociálních služeb pro obyvatele Kašperských Hor a pronajali jsme si od Města KH kancelář a společenskou místnost na provozování sociálně aktivizačních služeb. Už je to letos vlastně desátý rok, co zde působíme, to myslím není málo. Za tu dobu se odehrálo v DPS a nejen tam spousta věcí. Statistiku počtu klientů a realizovaných programů vám asi takhle narychlo sice nepředložím, ale mohli bychom k výročí zahájení služeb v Kašperských Horách, tedy na jaře příštího roku, sestavit nějaký ucelený přehled. Možná to bude čtenáře zajímat. Ale vrátím se zpátky k fungování DPS a k tomu, co je to vlastně za zařízení. Stále se totiž setkávám s názorem, že DPS je obdoba domova pro seniory (dříve se tyto nazývaly domovy důchodců) a zřejmě proto od DPS lidé očekávají něco jiného, než k čemu je určený. DPS je ale standardní dům s nájemními byty, které obývají lidé na základě nájemní smlouvy s Městem KH, stejně jako v případě jiných bytů ve městě. Jediný rozdíl je v tom, že v DPS jsou nájemníky převážně senioři a pečovatelská služba má k nim domů, na rozdíl od jiných bytů ve městě, vlastně nejbližší. To však, zda využijí obyvatelé DPS pečovatelskou službu nebo další typy služeb, které nabízíme, nebo je nevyužijí, je zcela na jejich rozhodnutí. My se řídíme zákonem o sociálních službách, který poskytování pečovatelské služby, osobní asistence a dalších služeb bere jako smluvní vztah mezi dvěma stranami a myslím, že to jak je dobře. Takže pokud někdo chce a potřebuje zajistit péči o sebe nebo o domácnost, musí projevit svou svobodnou vůli, aby mu mohla být služba poskytnuta. V praxi to znamená, že má-li člověk sníženou schopnost sebeobsluhy (zkrátka některou z běžných činností si nedokáže zařídit bez obtíží) a pro sociální službu se rozhodne, tak nás nejprve kon-

taktuje - on anebo jeho blízcí. Následně se přímo s budoucím klientem domlouváme na tom, jak bude služba u něj doma probíhat. Rozebíráme podrobnosti péče tak, aby byla služba vhodně nastavena a byly zachovány zvyklosti klienta. Následně sepíšeme společně smlouvu o poskytování například pečovatelské služby a docházíme za klientem tak, jak jsme se společně domluvili. Každou návštěvu pečlivě zapisujeme a na konci měsíce klient skutečně poskytnutou péči uhradí. Částka, kterou klient hradí, ale pokrývá jen malou část skutečných nákladů, které jsou s poskytováním služby spojené. Navíc, a to je podstatné, lidé mají možnost získat od státu pravidelný příspěvek na péči, ze kterého si mají sociální služby nebo jejich část hradit. I ten lidem samozřejmě pomáháme získat, pokud na něj mají nárok.

Jaké služby obyvatelům DPS nabízíte?

Jak už bylo řečeno služby sociální péče, tedy pečovatelská služba, osobní asistence nebo odlehčovací služby jsou služby, které provozujeme terénní formou. Docházíme tedy do domácností osob - klientů a poskytujeme péči v takovém rozsahu, jak jsme si společně s klientem ujednali a jak jsou aktuálně potřeba. Kromě donášky obědů do bytu pomáháme s osobní hygienou, přípravou jídel, mytím nádobí, nákupy, úklidem, ale také s vyřizováním běžných záležitostí jako například vyzvednutím léků a podobně. Doprovázíme klienty na úřady nebo na místa, která chtějí navštívit a někdy je také na tato místa odvážíme služebním vozidlem. Často lidem pomáháme zprostředkovat i jiné služby, jako například objednání sanitky, opraváře a tak podobně. Koordinací služeb péče se v DPS zabývá paní Tereza Havlová - Tymichová, která má na starosti běžný chod služeb péče a částečně i střediska. Na ni se také mohou klienti obracet se svými potřebami. Vyjednáváním smlouvy je sice pověřený sociální pracovník, ale koordinátorka je jakýsi spojovací článek mezi klientem a sociálním pracovníkem a snaží se, aby služby probíhaly plynule. Je to velmi zodpovědná a důležitá role v celém týmu a paní Havlová - Tymichová jí zvládá skvěle. Stejně tak mohou chválit i ostatní pracovníky v týmu, ale čtenáře asi zajímá víc, jaká je naše další nabídka.

V DPS je možnost kromě služeb péče provozovat také tzv. sociálně aktivizační služby pro seniory a osoby se zdravotním postižením. Jedná se o skupinové nebo individuální činnosti, které podporují seniory v aktivním trávení volného času a mají za cíl snížit pocit osamění. Snažíme se společně vymýšlet takové aktivity, které budou pro seniory zajímavé a u kterých se budou také zajímavou procvičovat jejich schopnosti. Učíme se pracovat s počítačem, což je důležité třeba pro komunikaci s blízkými, ale také pro sledování aktuálního dění,

a to nejen z nejbližšího okolí, ale třeba až z Vatikánu. Jinak nyní je nejoblíbenější aktivitou cvičení, vaření a procvičování paměti. V nejbližší době budeme také vázat adventní věnce, vyrábět anděly a chystáme se na zahájení výroby historicky prvního charitního betlému. Ten ale myslím, stejně jako další konkrétní aktivity, představí naše kolegyně Ing. Jana Červenková v některém z dalších článků. Je to právě ona, která vede aktivity v DPS a která se velmi pečlivě na setkání se seniory připravuje. Je na ní vidět, že ji tato práce moc baví a z reakcí seniorů mám pocit, že to baví hlavně je - a to je důležité. Jinak služba je stejně jako ta následující zdarma.

Poslední službou, kterou bych vám ráda představila, je odborné sociální poradenství, o které je poslední dobou velký zájem. Lidé trápí často velmi vážné životní situace, se kterými si nevědí rady. Ať už je problémem nedostatek finančních prostředků na zajištění obživy, dluhy, podání žádosti o nějakou sociální dávku nebo potřeba získání kompenzačních pomůcek, všechny tyto a řadu jiných situací jsme schopni ve většině případů pomoci účinně řešit. Pochopitelně pouze za předpokladu, že probíhá intenzivní spolupráce s klientem a poradny. Vedoucí poradny je sociální pracovnice a psychoterapeutka Mgr. Olga Hynoušová, která spolu s ostatními sociálními pracovníky se poradenství zodpovědně a citlivě na danou problematiku věnuje. V rámci poradny také poskytujeme potravinou pomoc lidem v nouzi, pomáháme lidem získat kompenzační pomůcky, nebo jim je dočasně půjčujeme.

S jakými se potýkáte problémy?

Pokud mám být upřímná tak asi nejvíc nás trápí, pokud někdy existují mezi obyvateli DPS nějaké neshody. Chápu, že dům je velký a žijí v něm obyvatelé, sestěhovaní z různých míst, kteří byli zvyklí každý na trochu jiné prostředí, ale mám za to, že jsme lidé a měli bychom se umět dohodnout. Jiné to je, pokud je někdo třeba nemocný a díky své nemoci obtížně reguluje své jednání. To se potom musí řešit jiným způsobem. Ale i tak očekávám jistou míru pochopení od druhých, neboť nikdo zcela neovlivní, jakou nemocí bude zasažen. Víte, myslím si, že takový dům je tak trochu zrcadlem naší společnosti. A je úplně jedno, zda v něm bydlí jen senioři nebo mladí lidé. Pořád je to člověk v určité fázi svého života. Měl by se chovat tak, jak by si přál, aby se druzí chovali k němu. A o to jde. Pokud si toto budeme uvědomovat denně, bude se nám společně žít lépe, ať už v DPS, ve městě KH nebo ve společnosti jako takové. Možná se vám to zdá jako idealistická myšlenka, ale toto doporučení není z mé hlavy to za prvé, a za druhé věřím, že pokud existují menší skupinky a rodiny, ve kterých to funguje (a zrovna v DPS takové našťestí jsou), mohou se

tyto jejich způsoby přenést i mezi ty ostatní. To bych si ostatně moc přála. Zkrátka abychom dokázali spolu žít, respektovali se a vážili si jeden druhého jen proto, že zkrátka ten druhý existuje.

Z čeho máte největší radost, že se Vám podařilo?

Nevím, zda myslíte mně osobně nebo nás všechny v charitě, protože mně se to často míší dohromady. Já osobně mám radost z toho, že jsem těch patnáct let v charitě nepromarnila a že jsem asi i dala impuls pro vznik mnoha věcí, které se realizovaly a stále realizují. Asi to, že se stále realizují, pokračují a vyvíjí se, mě těší skutečně hodně. S tím je spojená radost z toho, že v charitě chtějí kvalitní lidé pracovat a že pro mnohé je jejich práce posláním. To musím přiznat, že považuji asi za největší úspěch, který ale současně nepřisuzuji své osobě. Víte, mě vlastně těší všechno, co se skutečně daří, paradoxně mě ale baví i řešit problémy, ale raději bych pochopitelně byla, kdyby se vůbec nevyskytovaly. Jenže to není reálné. Takže pokud to shrnu, mohu říct, že sám člověk většinou nezmůže nikdy nic moc. Je -li něco skutečně hodno obdivu, zjistíte stejně, že je to dílo společné, takové má v mých očích váhu. Když se nederete sama trnům, ale máte podporu z více stran, ať jsou to jednotlivci, skupiny lidí, obce či to, co nás přesahuje - pak tomu věřím a má to smysl. Tahle vzájemnost, podpora a respekt je pro mne známkou úspěchu. Moc si toho vážím.

Jaké máte plány do budoucna?

Plánů, které se rodí v mé hlavě je nespočet, jen je musím filtrovat na ty zcela reálné, reálné s obtížemi a nereálné. Současně ale nezhazují žádné, neboť dnes ty nereálné mohou třeba za pět let nabýt zcela reálné podoby. A pak mají plány mí kolegyně - to vše zkoordinovat do realizace nějaké akce za předpokladu, že bude zajištěno financování, to je skutečně někdy víc než zábava. Na některých plánech už ale postupně pracujeme. Jak jsem zmínila, budeme mít nové středisko ve Strašíně, a to s sebou přináší potřebu nejen pro přijetí nových pracovníků, ale také díky tak velkému počtu středisek nutnou změnu v organizační struktuře našeho charitního týmu. Je třeba posílit management organizace a zajistit kvalitní zastoupení jednotlivých profesních rolí, tedy kromě jiného i mé osoby. To je zcela nezbytné. Budeme se pokoušet o zajištění plynulejšího financování, i když to popravdě není, díky stávajícímu systému financování sociálních služeb v ČR, pouze o našich schopnostech. Co se týká provozu a poskytování služeb měl by mít tento proces restrukturalizace jen pozitivní dopad na celé fungování systému našich služeb. Posílením kompetencí pracovníků přímé

pokračování na straně 17

Na Kašperku hořelo, 11 osob bylo evakuováno

Devět dětí a dvě vážně zraněné osoby byly evakuovány z hradu Kašperk poté, co zde ve východní věži začalo hořet a oheň skupince odřízl cestu k východu. Na místo zásahu byly přivolány jednotky hasičů ze Sušice a Kašperských Hor, záchranáři ISS NP Šumava, policisté a vrtulník Policie ČR, záchranná služba Sušice. Děti byly ošetřené na místě, dvě zraněné ženy transportoval vrtulník do nemocnice.

I taková situace může v tom nejhorším scénáři nastat. Tahle byla naštěstí "jen jako" - jednalo se o další z náročných taktických cvičení složek Integrovaného záchranného systému, které si vyzkoušely, jak by postupovaly a koordinovaly činnosti v případě zásahu na takto extrémním místě - extrémním z hle-

diska dostupnosti i možnosti nasazení techniky.

Taktického cvičení „Evakuace hradu Kašperk“ se účastnily osobnosti hasičského i policejního sboru a četní čestní hosté. Zakončeno bylo slavnostním shromážděním ve Wellness & Sport hotelu Šumava v Amálině údolí, kde byly po vyhodnocení cvičení předány pamětní medaile, poděkování a ocenění.

S nápadem uspořádat taktické cvičení složek IZS právě hradě Kašperk přišel ředitel hotelu Ing. Jaroslav Hranička, MBA. Zpočátku se zdálo nemožné něco takového vůbec realizovat, ale po více než půl roku trvajících přípravách bylo jasné, že náročné cvičení se letos na podzim konat bude.

Ve čtvrtek 22. října ve 13.30 hodin nahlašuje kastelán hradu požár a uvězněné osoby - 9 dětí a dvě učitelky. Na místě je připraven hasičský potěr z Kašperských Hor coby figuranti s umně namaskovanými zraněními, dvě recepční hotelu Šumava si „pořádily“ těžká zranění a do nemocnice je bude muset transportovat pravděpodobně letecká záchranka.

Zajištění dálkové dopravy vody k haše-

ní, vyhodnocení situace na místě, použití techniky, evakuace osob za pomoci ISS NP Šumava a vrtulníku, zajištění ohrožených prostor - a ještě spousta dalších, laickému oku neviditelných, činností, které musí hasiči a záchranáři udělat pro to, aby ochránili v první řadě životy a zdraví, dále cenný historický majetek a nenahraditelnou památku vůbec... To vše bylo ve scénáři zásahu, a to vše chlapi ve stejnokrojích, obtěžkáni technikou a vybavením, zvládli na jedničku. Nevyjímaje záchranáře Informační a strážní služby NP Šumava, kteří jsou v 'našich' podmínkách, skutečně velmi obtížných terénů, často jediným spojovacím článkem mezi ohrožením a záchranou a musí zvládnout vše od přepravy po poskytnutí předlékařské pomoci.

A všem těm, kteří k jakémukoliv zásahu vyjedou (vyletí) nejde o minuty, ale o vteřiny, v nichž musí kdykoliv správně rozhodnout...

Pomyslný klobouk dolů!

k foto:

Děti si maskování i celý zásah náramně užívaly, poctivě trénovaly křik a paniku v zakouřené místnosti východní věže a rády se nechaly vyvádět ve speciálních dýchacích maskách ven. Od nejvyšších představitelů z GR HZS ČR vylechly pochvalu nejen ony, ale i jejich vedoucí za to, že v Kašperských Horách odvádějí s mladými hasiči dobrou práci.

V rolích evakuovaných osob transportovaných vrtulníkem se ocitly recepční hotelu Šumava Nataša Círková a Jana Divišová.

místě jeho kolegové z HZS Sušice, Klatov, i ostatní významní hosté.

Poděkování za účast a úspěšnou realizaci patří všem kašperskohorským a sušickým hasičům, záchranářům, policistům, dětem, městu Kašperské Hory a hradu Kašperk, samozřejmě řediteli hotelu Šumava Ing. Jaroslavu Hraničkovi, MBA, který se zároveň postaral i o příjemné zakončení celého dne v restauraci a jídelně hotelu, a všem kteří přispěli svými nápady, zkušenostmi, profesionalitou a praktickými radami ke zdaru celé akce.

-as-

Druhou částí čtvrtletního dne bylo společné vyhodnocení cvičení v logistickém centru celé akce, ve Wellness & Sport hotelu Šumava, jehož součástí bylo předání ocenění přítomným hasičům, policistům, českým hostům.

Pamětní medaile a pamětní listy, které říjnovou akci na hradě budou připomínat, obdrželi ti, kteří se cvičení zúčastnili přímo i ti, kteří se na jeho přípravě podíleli a pomáhali s jeho realizací z "týlových" pozic.

Mezi hosty nechyběli brig. gen. Ing. Miloš SVOBODA, náměstek generálního ředitele HZS ČR, brig. gen. Ing. František Zadina, náměstek GR pro IZS a operační řízení, plk. Mgr. Bc. Slavomír Bell, MSc., náměstek GR pro ekonomiku, plk. Doc. JUDr. František Vavera, PhD., ředitel odboru vnějších vztahů a legislativy GR HZS, plk. Mgr. Vladislav Husák, krajský ředitel Policie Libereckého kraje, plk. Ing. Tomáš Hytych, ředitel letecké služby P ČR, plk. Ing. František Pavlas, ředitel HZS Plzeňského kraje, plk. JUDr. Jan Myslivec, vedoucí ÚO P ČR Klatovy, plk. Ing. Antonín Šmíd, zástupce vedoucího ÚO P ČR Klatovy, plk. Ing. Aleš Bucifal, ředitel ÚO HZS Klatovy, kastelán hradu Mgr. Zdeněk Svoboda, starosta Kašperských Hor Petr Málek a další osobnosti.

Ředitel letecké služby Policie ČR jako výraz poděkování za vynikající spolupráci předal Ing. Hraničkovi ocenění, které obdrželo dosud jen nemnoho lidí mimo služební poměr – plaketu Letecké záchranné služby Policie ČR.

Další ocenění převezme Ing. Hranička 3. listopadu v Trojském zámku v Praze – čestnou medaili HZS ČR z rukou brig. gen. Ing. Drahošlava Ryby, generálního ředitele HZS ČR ministra vnitra Milana Chovance.

Veliteli sušické stanice profesionálních hasičů npor. Bc. Petrovi Ježkovi bylo v rámci akce uděleno vyznamenání za jeho životní práci a mimořádný přínos pro HZS – Čestná medaile, brig. gen. Ing. Drahošlavem Rybou, generálním ředitelem HZS ČR. Převzal ji z rukou jeho náměstka brig. gen. Ing. Miloše Svobody a upřímně mu pogratulovali přímo na

k foto nahoře:

Symbolický zlatý klíč od hradní brány, jako poděkování za akci a její úspěšné završení, převzal z rukou starosty Kašperských Hor ředitel hotelu Ing. Jaroslav Hranička, MBA. Společně pak předávali pamětní medaile a listy aktérům cvičení a hostům.

k foto dole:

Unikátnost prostředí, v němž se cvičení tentokrát odehrávalo, zaujalo i celostátní média (Nova, Prima, ČT 24), která vyzpovídala autora nápadu na místo cvičení Ing. Jaroslava Hraničku, MBA, i kastelána hradu Mgr. Zdeňka Svobodu.

Rozmetali hrob významné kulturní osobnosti

Koncem léta letošního roku mne muzejní kolega a vedoucí pracovník Správy Národního parku Bavorský les a zároveň občan obce St. Oswald u Grafenau Wolfgang Bäuml informoval o tom, že na jejich místním hřbitově byl zrušen hrob zasloužilého kašperskohorského občana, středoškolského profesora Hanse Kollibabeho (1880–1950). Zpráva o tom je dosti nepochopitelná a mrzutá vzhledem k tomu, že Hans Kollibabe byl významnou a všestrannou kulturní osobností, která svým vý-

znamem značně překračovala úzký rámec Kašperských Hor první poloviny 20. století. Ocenění si zasloužil nejen jeho práce pedagoga, učitele francouzštiny a hudby ale především jeho aktivity spisovatele, sběratele lidové slovesnosti, kronikáře, historika, muzejníka, hudebníka a hudebního skladatele, divadelníka a podobně. Nejznámějším jeho odkazem jsou knihy pověstí a pohádek z Kašperskohorska stejně pak knížka o šumavském obru a silákově Rankelském Seppovi. Ke zrušení hrobu

došlo zřejmě úředním nedopatřením pro včasné neuhrazení nájmu za hrobové místo. Snad alespoň částečnou nápravu by mohlo přinést umístění pamětní desky v obci St. Oswald, kde Hans Kollibabe v poválečném exilu žil a zemřel dne 13. března 1950. Pro přiblížení této významné kulturní osobnosti Šumavy současným obyvatelům Kašperských Hor přinášíme v následujícím článku literární historičky a germanistky Jany Maroszové.

Vladimír Horpeniak, Muzeum Šumavy

Poutník Kolli a zmizelá tvář Kašperských Hor

Dříve duší města, dnes známý pouze několika málo znalcům: profesor reálky v Kašperských Horách Hans Kollibabe (1880–1950). Kultura města by bez něj v období mezi oběma válkami nebyla myslitelná. Jeho zaměstnáním byla výuka němčiny, francouzštiny a hudby na místní německé reálce. Dával také hodiny latiny, vyučoval i soukromě a pedagogické činnosti se oddal celým srdcem, podnikal se studenty výlety do okolí a byl velmi oblíben nejen mezi kolegy, ale právě také u mladé generace. Jako jediný pedagog na škole neměl žádnou ošklivou přezdívku, naopak byl všemi oslovován zdvořile a kamarádsky „Kolli“.

Kromě soukromých hodin a doučování se tomuto muži podařilo angažovat se v mnoha dalších oblastech kulturního a veřejného života: Už od raného dětství se s velkým zaujetím věnoval hudbě a jako středoškolák o nedělích hrával v kostele na varhany. V Kašperských Horách pak svůj talent dále rozvíjel jako dirigent, psal hudební transpozice, komponoval, věnoval se hře na klavír, housle a jiné nástroje. Ve škole vedl studentský pěvecký sbor a orchestr, spolupracoval úzce s místním hudebním a pěveckým spolkem. Založil hudební soubor, který se rozrostl v orchestrální těleso s pravidelnou koncertní činností. Orchestr se jmenoval Drescherkapelle podle tehdy známého a oblíbeného vídeňského hudebního skladatele Carla Wilhelma Dreschera (1850–1925).

Navíc sdružoval místní muzikanty a zpěváky kromě operet také k realizaci vlastních pohádkových her, námětově čerpajících z místní tradice. Za všechny uvedeme jako příklad nad poměry výpravnou zpěvohru pojmenovanou Kouzlo hradu Kašperku (Karlsburgzauber), kde v rolích skřítků, kuchtíků a pážat hrály, tančily a zpívaly děti. Ve svém volném čase profesor podnikal výlety do okolí, vydal průvodce krajem (Führer durch die königliche freie Goldbergstadt Bergreichenstein und ihre Umgebung. Kašperské Hory 1928). Při svých výletech a poutích po kraji s velkým

zaujetím sbíral lidové pohádky a pověsti ze Šumavy, které rovněž vydal tiskem (Sagen und Märchen aus dem Böhmerwald, Liberec 1925). Některá z těchto lidových vyprávění sám rozvedl do větší epické šíře a literárně zpracoval do souboru vlastních próz, který vyšel péčí dědiců, zejména jeho dcery Ilse Denglerové až v roce 1989 (Volksmärlein aus dem Böhmerwalde. Grafenau 1989). V neposlední řadě literárně zvečnil některé z místních pozoruhodných osobností. Tak věnoval jednu celou knihu obru Ranklu Seppovi (Geschichten vom Rankl-Sepp, dem letzten Böhmerwaldriesen, und anderen seltsamen Waldleuten des Reichensteiner Landes. Kašperské Hory 1930) a ve sborníku vydanému u příležitosti slavnosti 600. výročí založení města napsal delší článek o starém Luislovi, místním oblíbeném hospodském Aloisi Hörnischovi.

Tím však aktivita profesora Kollibabeho ještě stále není vyčerpána. Z dobových pramenů vyplývá nejen, že v letech 1916–1927 psal městskou kroniku, ale dále asi vůbec nejznámějším počinem byla spoluúčast na založení městského vlastivědného muzea (dnes Muzeum Šumavy), které bylo pro veřejnost slavnostně otevřeno roku 1928. Když v roce 1932 zemřel hlavní zakladatel a iniciátor Rudolf Nowak, rovněž bývalý pedagog a ředitel měšťanské školy na penzi, ujal se vedení muzea právě Hans Kollibabe. Za jeho vedení se oživila sbírkotvorná činnost a byla navázána spolupráce s odborníky z pražské Německé univerzity. Do Kašperských Hor tak přijela dr. Kamila Streitová, aby pomohla nově uspořádat sbírky a aby na Sedle prováděla archeologické výzkumy. Navíc muzeum pořádalo „vlastivědné večery“ pro veřejnost, při nichž vystupovali odborníci s příspěvky týkajícími se historie, ale i jiných témat spojených s kulturou a dějinami kraje. Častokrát tak promlouvali Rudolf Nowak, ale i Hans Kollibabe, někdy také dr. Streitová a odborník na dějiny pravěku, profesor Leonhard Franz z Německé univerzity v Praze. Ve třicátých

letech vlastivědné večery s tematickými přednáškami a literárními otázkami doplňovala vystoupení místního německého pěveckého a hudebního spolku. Výtěžek ze vstupného těchto akcí byl určen místnímu muzeu.

Máme před sebou obraz neobvykle činnorodého muže, který utkvěl v paměti nejen svým dětem, ale také žákům a všem, kdo ho znali, jako člověk otevřené povahy, plný elánu, přátelský a veselý a v neposlední řadě také jako někdo, kdo se netajil svou láskou ke Kašperským Horám, které si zamiloval, kde našel okruh přátel, svou milovanou manželku a kde nakonec zakotvil jako otec rodiny. Vypráví se rovněž, jak těžce nesl poválečný odsun a toužil po návratu.

Je téměř ironií osudu, že Kollibabe, který se narodil 30. října 1880 ve Slezsku poblíž Jeseníku v Uhelné, původně do Kašperských Hor vůbec nechťel jít. Poté, co ve Vídni vystudoval germanistiku a francouzštinu, byl podle tehdejších zvyklostí poslán učit do Kašperských Hor. Ve svých pamětech Kollibabe uvádí, jak ani on, ani jeho otec a nikdo z rodné vesnice nevěděli, kde vůbec Kašperské Hory leží a jak se tedy domnívali, že na ministerstvu patrně muselo dojít k omylu v místním jménu pro Liberec. Německy Liberec, Reichenberg, a německý název Kašperských Hor, Bergreichenstein, se totiž v němčině navzájem podobají. Také najdeme vyprávění, jak se mladý Hans Kollibabe vypravil na tehdejší c.-k. ministerstvo školství ve Vídni, aby dosáhl přeložení jinam a mohl zůstat v hlavním městě monarchie. Nakonec to byl samotný dvorní rada Huemer, který jej přemluvil, aby tam aspoň zkusil jít na jeden rok. Kollibabe tak jednoho deštivého chladného dne na podzim roku 1908 přijel do města, kde záhy začal vyučovat a kde se velice rychle zabydlel. Už brzy si zde vyhlédl svou manželku Annu (10. 11. 1886–5. 8. 1940), oženil se s ní 25. dubna 1911, měli dvě děti, Ilse (1913–1998), která později kráčela ve šlépějích svého otce a stala se

dokončení ze strany 14

učitelkou, a Erniho (1916–2001), kterému se podařilo vystudovat to, po čem toužil již sám Kollibabe, co mu však v době jeho mládí z finančních důvodů nebylo umožněno: medicínu. Profesor Kollibabe zažil kromě slunných a radostných okamžiků také chvíle těžkých ran osudu a chvíle, které s sebou nesou mnoho smutku. Velmi těžce nesl smrt své matky 17. 4. 1931, k níž poznamenává: „Dokud jsme věděli, že naše milá maminka je doma, existoval tam pro nás ve Slezsku domov, kam jsme se vždycky znovu těšili a kde nám bylo dobře. Po smrti matky však byl tento domov (více pro mne než pro [bratra] Rudiho) zbaven božstva, oloupen o vroucí srdečnost; tomuto domovu pak už chyběla jeho duše.“ Také poměrně brzy ovdověl, už v roce 1940 mu zemřela jeho žena Anna. V tu chvíli ještě netušil, že o pět let později bude muset opustit také své milované město pouze s dcerou a vnoučetem, ovšem bez zavazadel a zanechat zde většinu svých rukopisů a sbírek. V roce 1945 přišel odsun. Kollibabe se po čtyřletém pobytu v Seefeldu poblíž Mnichova nakonec usadil na německé straně Šumavy, nedaleko hranic v bavorském St. Oswald. Pamětníci vyprávějí, jak často chodil na horské hřbety a vrcholy, aby se mohl dívat směrem do Čech tam, kde v dále byly Kašperské Hory. Zemřel 18. března 1950 na srdeční slabost.

Jana Maroszová

Celý text autorky s citacemi z Kollibabeho pozůstalosti o veselých příhodách z Kašperských Hor. o elektrifikaci, s dalšími fotografiemi a se seznamem použitých pramenů naleznete na internetových stránkách města.

*foto: Šťastní manželé. Hans a Anna Kollibabe byli oba nakloněni cestování a sportu.
foto: Dar rodiny Muzeu Šumavy v Kašperských Horách*

Básník ze strašínské fary

Rovných 100 let uplynulo letos 18. října od narození P. Františka Daniele Mertha, katolického kněze, básníka a prozaika, který téměř dvě a půl desetiletí působil jako duchovní správce v nedalekém mariánském poutním místě Strašíně. Pro nekonformní názory a neohroženou věrnost katolické církvi byl P. Merth pronásledován komunistickým režimem. Roku 1948 ho příslušníci státní bezpečnosti zatkl přímo ve zpovědnici. Vězněn byl až do roku 1953, poté pracoval jako horník a pak v různých dělnických profesích. V letech 1967–1970 byl vychovatelem v ústavu pro mentálně postižené. Publikovat směl až po roce 1966.

Po roce 1968 se ocitl opět na indexu zakázaných autorů, a tak jeho díla vycházela v samizdatu. V roce 1970 získal takzvaný státní souhlas a mohl se vrátit ke svému kněžskému povolání. Až do své smrti v roce 1995 působil jako duchovní správce ve farnosti Strašín a okolí.

V roce 1995 se stal nositelem Ceny Jana Zahradníčka. Převážná část jeho poezie se inspirovala Šumavou a Pošumavím. Ve svém díle navazoval na symbolismus a dekadenci. Z básnických sbírek lze vzpomenout tituly jako Nokturny, Kahany, Sbíráni pokladu, Rukopisy, Ne krví býků, Matutinum, Zprávy z prodlení u kříže, Listy z diáře a další. Památku a tvorbu Františka Daniela Mertha si připomněli účastníci literárního semináře, který zorganizovalo Městské muzeum ve Volyni.

-vb-

Hrabánkovo obrázky na skle

Malíř obrázků na skle JUDr. Václav Hrabánek na snímku Evy Janzetičové

K 100. výročí narození autora připravuje Muzeum Šumavy v Kašperských Horách na zimní měsíce rozsáhlejší výstavu podmalb na skle JUDr. Václava Hrabánka (1915–2005), který svá poslední léta činorodě prožíval u nás v Kašperských Horách. Václav Hrabánek patřil nepochybně k nejvýraznějším kulturním osobnostem posledních desetiletí na Šumavě. PhDr. Luboš Kafka z Etnologického ústavu Akademie věd ČR o Hrabánkovi tvrdí, že v nejnovější době to byl náš nejlepší a nejoriginálnější lidový malíř obrázků na skle. Václav Hrabánek vycházel z tradice šumavské malby obrázků na skle, nekopíroval ji však, nevytvářel repliky, ale po svém, svým vlastním kresebným rukopisem ji rozvíjel. Výstava v Muzeu Šumavy v Kašperských Horách v prostorách Galerie č.p. 141 je určitým způsobem bilanční akcí. Shromažďuje poměrně velké množství Hrabánkových podmalb z majetku dědiců, četných sběratelů, malířových přátel a také i z veřejných sbírek. Jubilejní expozici, která bude zahájena začátkem adventu a potrvá do konce února 2016, doprovodí ilustrovaná dokumentární a pamětní publikace.

-vb-

O masopustu už dnes!

Výzva k obnově poněkud skomírající tradice

Z masopustu v Ostružně, snímek Miloslava Bobáčka z poč. 90. let 20. století, archiv Muzea Šumavy

Jednou z dosud žijících lidových tradic a na Šumavě a v Pošumaví jsou masopustní obchůzky mášek. Zvláště živé jsou ještě v Podlesí, dokonce ve vesnicích nedaleko Kašperských Hor jako v okolí Stach, Vacova a Vimperka, ve Stachách, Jaroškově, Rohanově, Vrbici, Čkyni ale také v kašperském podhůří – Ostružně, Nezdicích, Pohorsku nebo Soběšicích. Také u nás v Kašperských Horách byla tato tradice před časem obnovena, ale jen ve velmi skromném rozsahu. Zdaleka nepatří k tomu, čím bychom se mohli chlubit, co bychom mohli ukazovat veřejnosti jako kulturní dědictví a třeba i jako turistickou atraktivitu přesto, že právě k šumavskému – pošumavskému masopustu patří řada typických a originálních masek, které ještě nedávno obdivovali přední etnologové jako Čeněk Zíbrt nebo nejnověji doktorka Jitka Staňková a profesor Ludvík Baran.

První zprávy o masopustních obchůzkách v samotných Kašperských Horách pocházejí již z počátku 18. století. Západočeské muzeum v Plzni prezentuje jako jednu z nejcennějších českých národopisných památek vůbec právě dřevěnou řezbářskou masku sedláka z Kašperských Hor z 19. století. Proto jistě stojí zato právě v Kašperských Horách sveráznou masopustní tradici nejen udržovat, ale především rozvíjet a jistě na takové úrovni, aby se jako v některých jiných místech mohla stát významným magnetem pro turistický ruch.

Pokud bychom chtěli šumavský masopust v Kašperských Horách pozvednout na určitou úroveň, je právě nyní nejvyšší čas přemýšlet o přípravě masopustních masek

pro příští rok 2016, kdy masopust připadá na dny před Popeleční středou, která bude už 10. února. Je na místě si připomenout, že důležitou součástí masopustních obchůzek v našem kraji byly mášky znázorňující komické svatby, dále kobyla, šiml, či klisna vedená sedlákem nebo paňácou, také masky koně nesené jednou nebo dvěma osobami. Právě v šumavském Podlesí se dodnes objevují koníci osedlaní jezdcem, který na sobě nosí obratně sestrojenou kosteru s koňskou hlavou a pevným zadkem na popruzích. Z dalších tradičních mášek patří k Šumavě a Pošumaví smrt, ďábel – čert, Dorka s „panchartem“, vlk, komíník, myslivec, medvěďák s medvědem, sedlák, divá žena s rozcuchanými vlasy, lékař, holíč, fotograf, policajt, markytánka, Turek, opice, čáp... Průvod často doplňuje skupina šašků v kostýmech cirkusového stříhu a barev. Už badatel Čeněk Zíbrt si na Sušicku a v šumavském podhůří povšíml krajové typické a vtipně řešené mášky „doktor Fous a Markyta“, inspirované nejspíš lidovými hrami o Faustovi a Markétce. Za nejkrásnější masky jihozápadních Čech a zvláště našeho kraje označuje etnoložka Jitka Staňková takzvané „vostřížky“ s kostýmem pošíťm barevnými klůcky látek. Někdy se těmto maskám říká „židi“. V některých místech tyto židi mají kostým pošíťm kožešinou a kožešinové kukly opatřené husími křídly. Mášky na Šumavě a v jejím podhůří mívaly nebo mívají pozoruhodně řešené kukly – ze dřeva, kůže, kožešiny, peří, křídel ptáků, beraních rohů, plsti, papíru, žíní, hračkoviny, sítiny, trávy a podobně. Účastníci masopustních průvodů si sami zhotovovali další doplňky jako různé čepice, řezané zvířecí nebo fantastické hlavy či zvětšené řemeslnické nářadí. Snaha o historickou původnost ovšem nevylučuje, aby se v současném masopustu neobjevovaly masky odrážející s vtipem a úsměvem naši dobu, život našeho kraje či místa.

Pokud bychom chtěli masopust v Kašperských Horách vrátit jeho původní

historickou tvář a smysluplně jej na úrovni rozvíjet, je už nyní nejvyšší čas začít s jeho přípravou, se sháněním potřebných materiálů, barevného textilu, kožešin... a vlastní realizací konkrétních masek, dále v detailech promýšlet scénář této lidové slavnosti včetně taneční zábavy se stylovým občerstvením. K tomu podotýkám, že mám k dispozici řadu předloh, nákrešů, historických fotografií a samozřejmě existují příslušné regionální odborné etnografické studie.

Vyzýváme proto všechny případné zájemce, kteří by se chtěli spojit k přípravě a realizaci obnoveného kašperskohorského masopustu, občany, kteří by měli vlastní podněty a nápady k tomuto záměru, aby přišli na pracovní schůzku, která se uskuteční v místnosti Městského kulturního a informačního střediska ve čtvrtek 26. listopadu 2015 od 17.00 hodin. Šumavský masopust je jistě jednou z tradic, která může nejen utužit naše dobré sousedské vztahy ale významně rozšířit turistickou atraktivitu našeho města v závěru zimní sezony.

*PhDr. Vladimír Horpeniak,
Kulturní komise Města Kašperské Hory*

Vzácné původní šumavské masky žida a šaška v masopustním "řádění" v obci Michalov u Stach v roce 2015, foto: Vladimír Horpeniak

Smutná i veselá vzpomínka

Starousedlíci to pamatují a mladí se doví, kdo to byl „mladý Věna“.

Bohužel již není mezi námi a 1. listopadu 2015 by se dožil 80 let. A jmenoval se Václav Kůs, dobrý to muž a mistr truhlář.

Když jste z a z v o n i l i v Dlouhé ulici čp. 105 a hledali Václava Kůse, tak u veří zněla další otázka, zda hledáte „starýho či

mladýho Věnu.“

Rodina Kůsova se do K. Hor přistěhovala v roce 1946 z Kůsova se svou dcerou Miluškou a synem, po otci také Václavem, který přišel na svět v roce 1935. Vychodil místní měšťanku a učil se truhlářskému řemeslu u pana Brejchy, který měl dílnu u bývalých kasáren. Tam také po vyučení pracoval. Oženil se s Růženkou, také ze Staška a když byla firma pana Brejchy i jeho otce zrušena, našel si práci jako topič a údržbář v Dětském domově. Byla to pro ředitele DD dobrá volba, neb Václav byl všuměl. A když jeho otec - starý Věna - jako již důchodce, dostal povolení provozovat truhlářinu pod MNV - Místním národním výborem -, stal se v volném čase jeho pomocníkem. Ještě dnes mnohým domácnostem, včetně mé, slouží dobře jimi vyrobený nábytek. Pomáhali svým řemeslem, kde jen mohli. Také lyžařská chata pod Lišákem je dílem toho „mladýho.“

Byli jsme dobří přátelé. Byl veselým společníkem. Rád vzpomínám na časy, kdy jsme chodili držet místa na taneční zábavy a plesy, o které býval velký zájem. Čas jsme si společně krátili karetní hrou přší o frťany čehokoliv. Když pak na osmou přišly manželky, byli jsme často k tanci pár hodin nepoužitelní. Ale vše odpuštěno.

Václav měl smůlu, že si ta potvora zubatá pro něho přišla příliš brzy. Zákeřné nemoci podlehl ve svých 43 letech. Co by ještě práce vykonal a radosti užil. Jeho pokračovatelem se stal syn Miroslav, který povýšil rodinné řemeslo od výroby lyží, rakví, nábytku na umělecké restaurování starožitného nábytku. A jeho syn Zdeněk se stane jistě dobrým pokračovatelem rodinné firmy. „Starý i mladý Věna“ by byli jistě radostí celí bez sebe, když by ve své dílně viděli mnoho pochvalných certifikátů za práci obou, syna i vnuka.

Tak se přijďte ke Kůsům podívat na pokračovatele firmy Kůs, se vzpomínkou na „mladýho Věnu“, který nás tak brzy opustil.

-ek-

Tichá vzpomínka

V tomto podzimním čase nás opustil dlouholetý zaměstnanec pan **Václav Rendl**.

Celý svůj život pracoval v pilařských provozech.

Na pilu Kašperskohorských městských lesů nastoupil 1. 11. 2003 a pracoval tam poctivě až do 13. 7. 2015, kdy požádal o předčasný odchod do důchodu, aby se mohl starat o svoji ženu. Osud mu to však nedopřál. Dlouho svou ženu nepřežil a zesnul dva měsíce po jejím skonu ve věku 62 let.

Hanka Naušová

Další smutná událost

V říjnu náhle zesnul také další náš bývalý zaměstnanec pan **Václav Kopa** ve věku 48 let. Jako absolvent střední lesnické školy nastoupil na místo hajný na LS Rejstěj. Po vojně se vrátil k LZ Kašperské Hory a pracoval jako technik na PDV, chvíli i jako vedoucí, než došlo k likvidaci Lesního závodu.

Od 1. 4. 2003 nastoupil jako vedoucí pily u Kašperskohorských městských lesů, kde pracoval do 31. 8. 2007.

Hanka Naušová

Připravuje se: MIKULÁŠ!

Šumavský kulturní spolek chystá i letos pro malé i velké tradiční mikulášskou slavnost s kulturním programem, pohoštěním a nadílkou. Tato oblíbená společenská a kulturní akce se uskuteční v neděli 6. prosince 2015 v Horském klubu od 15.00 hodin. Kromě jiného se můžete těšit nejen na návštěvu „pravého“ svatého Mikuláše a jeho nebeský doprovod ale také na vystoupení krojované dudácké muziky ze Strakonice.

-vb-

Rozhovor s Marií Hrečínovou...

dokončení rozhovoru ze strany 11

péče a zajištění dostatečných zástupů by se měly eliminovat některé problémové oblasti, kterými trpíme. No uvidíme, trochu se musíme nechat všichni překvapit, abychom od toho neočekávali příliš – znáte to, jak to občas chodí, když má člověk velká očekávání... V každém případě něco zcela konkrétního na Kašperských Horách tu rozhodně je – od ledna si chceme pronajmout nové nebytové prostory pro některé vybrané programy sociálně aktivizačních činností, sociální poradnu a také pro klubovou činnost dětí, která si zaslouží mít své zázemí. Určitě ale dáme všem obyvatelům KH včas vědět, protože to děláme s cílem být zase o kousek blíže těm, kteří zrovna do DPS nechodí. Společně věříme, že i nové aktivity nabídnou širšímu okruhu obyvatel města zajímavé možnosti trávení volného času a že budeme mnohem více v kontaktu. Těšíme se na to, tak snad nám to společně vyjde.

Děkuji za rozhovor!

Zdeňka Anandí Barfussová

Zprávy z knihovny

Nadešel podzim a s tím spojené dlouhé večery. Proto jsme si pro Vás připravili spousty novinek v naší knihovně. Od července se knihovní fond rozšířil o cca 80 nových knih.

Můžete se těšit na detektivky, romány pro ženy, historické romány, humoristické romány.

Za všechny jmenujme např.

Syn – Jo Nesbø, Příští oběť – Deaver, Čas vlků – Nield František, Bludná sdělení – Hannan.

Také máme nové knihy z Městské knihovny ze Sušice.

Těšíme se na setkání s Vámi!

Pracovnice Městské knihovny.

Orientáci již bilancují

Tradiční dvoudenní závody v orientačním běhu o Vodňanského kapra, pořádané o víkendu 17. a 18. října oddílem Sokol Pražák na mapě Hrad u Bosňan, byly v letošní sezoně posledními a závodníci z oddílu OB TJ Kašperské Hory na nich samozřejmě nechyběli. Pavla Hulcová v kategorii D35 mezi 34 závodnicemi své loňské vítězství neobhájila, když skončila druhá za vítěznou Magdalenou Ryšavou z PGP. Po první etapě měl naději na vítězství v kategorii H10 Ondra Šustr. V nedělním závodě však svůj náskok neudržel, když neustál delší postup na 4. kontrolu. I přes tuto velkou ztrátu obsadil pěkné třetí místo (obrázek). Z dalších závodníků našeho oddílu se chlapci v kategorii H14 sorně zařadili na konec první poloviny závodníků této kategorie, Tonda Šustr čtvrtý, za ním pak Vojta Spěváček a Šimon Mayer. Z veteránů pak byl Miloš Fiala v H65 osmý.

Když již bilancujeme, tak i v žebříčku západočeské oblasti máme několik pěkných umístění. V kategorii H45 zvítězil Pavel Šustr, Ondra Šustr v H10 4. místo, Tonda Šustr v H14 6. místo, MUDr. Patáková v D55 4. místo a Miloš Fiala v H65 také 4. místo. Umístění Tondy Šustra pak po dlouhé době znamená, že má oddíl opět závodníka s licenci "B", oprávnující start na celostátních žebříčkových závodech.

Poslední bilance patří oddílovému žebříčku, kde závodníci získávají body podle průměrného času na km trati a počtu zúčastněných z oddílu, zvítězil Miloš Fiala především díky absolvování 51 závodů, na dalších místech jsou pak Šustrové (Ondra 2., Pavel 3. a Tonda 4.), na pátém místě je Pavla Hulcová (pouze 17 závodů) a na šestém pak Šimon Mayer. Celkem bylo hodnoceno 21 závodníků, kteří běželi aspoň dva závody v roce. Mezi nimi jsou i čtyři předškoláci, závodící za doprovodu rodičů na fáborkované trati v kategorii HDR.

Určitě se má oddíl čím chlubit, ale ještě větší radost by přineslo, pokud by se připo-

jila další mládež z našeho města.

-mf-

Malí nadšení fotbalisté

Na začátku to vypadalo, že jich bude pět a půl, ale každou hodinu přišel někdo další... teď se ve středu schází již 12 malých fotbalistů, jsou nadšení a do všeho se vrhají po hlavě. Většina rodičů doma záživá to co my – ve středu celé odpoledne (někdy i od rána) slyšíme ustavičně: „Kdy už bude fotbal?“

Od parkoviště se děti předhánějí, kdo bude první v šatně. Kluci s radostí plní všechno, co trenér řekne.

Na konci tréninku se rozdělí do dvou družstev a hrají kratičky zápas. Zatím je

to spíš chumel žlutých a červených dresů, který se zběsile žene za jedním míčem. Působí to trošku úsměvně – jako by byl míč hrouda zlata, za kterou se všichni ženou. Ale to je jen začátek. Každou středu se to krůček po krůčku zlepšuje, brzo přijdou na řadu pravidla hry a ukáží nám opravdový fotbal!

Děkujeme trenérům za jejich trpělivost, opravdu to s dětmi umí a je vidět, že své nadšení pro fotbal dokáží přenést i na děti! Jen tak dál!!!

Zdeňka Anandí Barfussová

Fotbal pro děti (5-7 let) je každou středu od 16.00 na hřišti.

Scházíme se za každého počasí!

Těšíme se na další kamarády!

Jste srdečně zváni,

přijďte si zahrát s námi!

ÚSMĚVY

Iva Šmoldase

28. 11. 2015
od 19.00 hod.
vstupné 160 Kč

S PÍSNÍČKAMI
Pepy Štrosse

KINO KAŠPERSKÉ HORY

Rezervace na MěKIS, Náměstí 1, Kašperské Hory

Kontakt +420 376 503 412, kultura@kaspory.cz

Pořadatel Městské kulturní a informační středisko Kašperské Hory, www.sumava.net/ickhory, +420 376 503 412.

KULTURA

DLOUHODOBÉ AKCE

do 27. listopadu

Výstava „Sportem ku zdraví a krásám krajiny“ Kateřina Kumble

Výstava výběru fotografií amatérské fotografky Kateřiny Kumble. Provozní doba: říjen po - pá 9.00 - 12.00, 13.00 - 16.00, so - ne 9.00 - 15.00; listopad po - pá 9.00 - 12.00, 13.00 - 16.00.

| Výstavní síň na radnici

LISTOPAD

11. 11. | sraz v 17.00

Svatomartinská procházka se světýlky

Mateřská škola Kašperinka opět pořádá Svatomartinskou procházku. Společně se vydáme noční tmou hledat Martinovo poselství. S sebou lucerničky, lampiony a svítilny.

| Parkoviště před podnikem Medica Filter, Kašperské Hory

14. 11. | 16.00

Sametový Mouřenec

S písněmi Karla Kryla vystoupí už podruhé na Mouřenci skupina MISSA. I letos si tak Mouřenec připomene změny v roce 1989, po kterých přišla záchrana zchátralého kostela. Před koncertem budou možné komentované prohlídky kostela v českém i německém jazyce.

| Mouřenec

14. 11. | 19.00

Godless Night 3

Vystoupí kapely: Insania, Perfecitizen, Mor-tifilia, Violence By Nature, Twist And Shout. Pořadatel Milan Snopek. Vstupné 80 Kč.

| Horský klub, Kašperské Hory

26. 11. | 18.00

Requiem za nenarozené a zemřelé děti

Requiem zpívá sbor Šumavan.

| kostel Sv. Mikuláše, Kašperské Hory

20. 11. | 21.00

ROCK EVENING

Vystoupí Strýčkova zahrádka (Psychedelic alternative), Grenade man (Rocknrollaz Psy-ché), Ministark (Alternative rap), Retro Pub (Old south rock). Vstupné 60 Kč. Pořadatel Filip Kortus

| Horský klub, Kašperské Hory

21. 11. | od 12.00

Vepřové hody

Již podruhé pro vás připravili hasiči vepřové hody. Můžete se těšit na jitrnice, jelita, prde-lačku a nebude chybět ani ovárek.

| hasičárna v Besední ulici, Kašperské Hory

26. 11. | 13.00

Vázání adventních věnců

Přicházející advent zahájíme tradiční tvořivou dílnou.

| DPS, Žižkovo náměstí 401, Kašperské Hory

28. 11. | 19.00 – 21.00

Ivo Šmoldas – „Úsměvy Iva Šmoldase s písničkami Pepy Štrosse

Scénárista, překladatel, spisovatel, glosátor Ivo Šmoldas zavítá do Kašperských Hor a v sobotu 28. 11. 2015 vystoupí v městském kině. Rezervace vstupenek na MěKIS Kašperské Hory, tel. 376 503 412. Vstupné 160 Kč.

| Kino Kašperské Hory

29. 11. | 14.00 – 18.00

Adventní trhy

Vánoční trhy na Kašperskohorském náměstí.

| Náměstí Kašperské Hory

29. 11. | 16.30 a 17.00

Zvonkový průvod a rozsvícení vánočního stroměčku

V podvečer s dětmi, které donesou zvonečky, rozeznáme zvuk po kašperskohorském náměstí. V podvečer tradičně spolu s panem starostou, panem farářem a s příchozími návštěvníky odpocítáme rozsvícení vánočního stromu.

| parčík před kinem

29. 11. | od 14.00

Zahájení adventu

Vystoupí duo T'N'T, tedy Tereza Bečičková a Tomáš Ludvíček, P. Tomas van Zavrel požeh-ná adventní věnce. Během celé adventní doby také mohou návštěvníci přinášet do kostela drobné praktické dárky, které o Vánocích do-stanou senioři v DD v Sušici.

| Mouřenec

30. 11. | od 16.00

Přástky - tvůrčí dílna pro dospělé

Přijďte si s námi vytvořit výrobky pro vaše ra-tolešti.

| Horský klub, klubovna 2NP, Kašperské Hory

PROSINEC

5. 12. | 10.00 – 15.30

Vánoční hrátky - tvořivé dílny pro děti i dospělé

Přijďte si vytvořit vánoční dekorace, které si odnesete domů.

| Kašperské Hory, Horský klub, Horní 168

5. 12. | 16.00

Promítání pohádky

Po hezkém dni si každý zaslouží pohádku.

| Horský klub, Kašperské Hory

6. 12. | 17.00

Mikulášská nadílka

ŠKS pořádá jako každoročně Mikulášskou na-dílku pro děti i dospělé s doprovodným pro-gramem a malým občerstvením.

| Horský klub, Kašperské Hory

13. 12. | 17.00

IV. Znovuotevření Kašperskohorského betléma

I v letošním roce nám pan Hrach s panem Brožem chystají do betlému řadu překvapení. Přijďte se podívat i vy ;).

| Výstavní síň na radnici, Kašperské Hory

Podrobné informace na MěKIS nebo na webu

změna programu vyhrazena

Městské kulturní a informační středisko | Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory
+420 376 503 412 | kultura@kasphory.cz | www.sumava.net/ickhory

